

20 AUG 2013

Kulturdepartementet
Postboks 8030 DEP
0030 OSLO

Deres ref.
13/2048

Vår ref.
13/3950 - EME

Dato
16.8.2013

Høring – veileder for forvaltere av statlige tilskuddsordninger for medlemsbaserte barne- og ungdomsorganisasjoner

Vi viser til Kulturdepartementets brev 30.5.2013 med vedlegg.

Justis- og beredskapsdepartementet har følgende merknader:

På s. 9 i utkastet nevnes det at regelverk for en tilskuddsordning etter omstendighetene kan være forskrifter i forvaltningslovens forstand. Grensedragningen mellom forskrifter på den ene siden og interne retningslinjer mv. på den andre siden kan være krevende. Dersom det gjøres feil på dette punktet, slik at bestemmelser som innholdsmessig sett er å anse som forskrifter, ikke blir vedtatt i henhold til forvaltningsloven kapittel VII mv., kan det få uheldige konsekvenser. Vi anbefaler derfor at det inntas en grundigere redegjørelse om dette. En ren henvisning til Lovavdelingens tolkningsuttalelser på Justis- og beredskapsdepartementets hjemmesider, er etter vårt syn ikke tilfredsstillende.

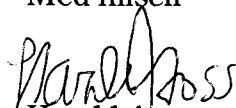
Veilederutkastet inneholder to eksempler på «regelverk» for tilskuddsordninger. Slik disse er utformet, kan det virke som om en del av bestemmelsene i disse regelverkene er forskrifter i forvaltningslovens forstand. I så fall skal regelverket også betegnes som forskrift, jf. forvaltningsloven § 38 første ledd bokstav d. Vi anbefaler for øvrig at de to eksemplene gjennomgås og utformes i tråd med alminnelige krav til regelverksutforming, jf. også veilederen *Lovteknikk og lovforberedelse* kapittel 14.

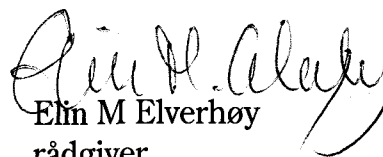
Forvaltningens avgjørelser om å tildele eller avslå søknader om tilskudd til private aktører vil normalt være enkeltvedtak i forvaltningslovens forstand. Det samme gjelder

beslutninger om å omgjøre/kreve tilbake slike tilskudd. Vi anbefaler at det i veilederen inntas informasjon om betydning av at slike avgjørelser er enkeltvedtak. Bl.a. bør det framgå at bestemmelser om partsinnsyn, underretning, begrunnelse, klageadgang, klagefrist mv. følger av forvaltningsloven og/eller eventuell særlovgivning, og at tilskuddsforvalteren ikke uten særskilt hjemmel har adgang til å fastsette avvikende bestemmelser som er mindre gunstige for den private part i saken. Vi anbefaler også at bestemmelsen om klageadgang i eksemplene på regelverk for tilskuddsordninger tas ut, idet de kan gi inntrykk av at forvalteren av regelverket for den enkelte ordning har myndighet til selv å fastsette klagefristen.

Forskriftsenheten i Lovavdelingen har særskilt kompetanse på utforming av forskrifter, og kan om ønskelig bistå med utformingen av eksemplene i veilederen. Enheten kan også bistå når det gjelder omtalen av grensdragningen mellom forskrifter og annen regulering.

Med hilsen

Harald Aass
fagdirektør

Elin M Elverhøy
rådgiver